

РЕШЕНИЕ

№ 9596

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11771** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от С. А. П., чрез адв. П., срещу решение № 3731/17.10.2025г. по АНД № 9462/2025г. на СРС, 104 състав, с което е потвърдено издаденото срещу касатора наказателно постановление № 25-4332-012037 на началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно – постановено е в нарушение на материалния закон и е необосновано. Поддържа, че изводите на съда са необосновани, тъй като при разпита си полицейските служители са заявили, че не помнят случая, а разпитаният свидетел Скрински дава ясни показания, че приятелят му не е управлявал МПС с цел преднамерено и умишлено да го изведе извън контрол, а това поведение на пътя се дължи на износените гуми на автомобила. Прави искане за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът по касационната жалба - Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, чрез своя пълномощник, с писмено становище оспорва жалбата.

Прокурорът от СГП изразява становище, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните във въззивното производство доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на С. А. П. срещу Наказателно постановление № 25-4332-012037/03.06.2025г., издадено от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл.175А, ал.1 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 3000 лева и водачът е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, заради нарушение на чл.104Б, т.2 ЗДвП.

Въз основа на събраните писмени доказателства и разпити на свидетелите А. А. Г., М. Е. Г. и В. В. Скрински, съдът е приел, че издаденото НП следва да се потвърди, който краен извод се споделя и от настоящата инстанция.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

Отговорността на водача е ангажирана за нарушение на чл.104Б, т.2 ЗДвП, съгласно която разпоредба на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Отразените в НП обстоятелства, послужили като основание за ангажиране отговорността на С. П., са че на 16.05.2025г., около 04:13 часа, в [населено място], на ул. А. С. М., управлявал лек автомобил марка Б. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на свидетеля В. Скрински, като срещу [жилищен адрес] преднамерено и умишлено извежда МПС извън контрол, довеждайки до загуба на сцепление на задните гуми – „дрифт“. По време на дрифта, задната част на автомобила се движи неконтролируемо в ляво и дясно по платното за движение, като превърта гуми. Тези обстоятелства са възприети от административния орган като използване на пътища отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение – за превоз на хора и товари, като нарушаването на забраната на чл.104Б, т.2 ЗДвП, е основание за налагане на наказанието по чл.175а, ал.1 ЗДвП.

Нарушението е констатирано с приложения по делото Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА Акт № 3728153, съставен на 16.05.2025г. от А. Г. – старши полицай при СДВР 07-РУ, в присъствието на свидетеля – М. Е. Г. – и двамата разпитани пред СРС. В АУАН са описани горепосочените обстоятелства. Актът е подписан и е връчен на нарушителя, без възражения.

В жалбата си пред СРС С. П. заявява, че не оспорва обстоятелствата, че на посочената дата и място е управлявал автомобила, както и, че той е „поднесъл“, но твърди, че това поднасяне се дължи не на негови преднамерени действия, а на други обстоятелства – особености на автомобила (със задвижване на задните колела), износени задни гуми и валеж от дъжд. В подкрепа на своите твърдения жалбоподателят е довел за разпит собственика на автомобила – В. В. Скрински. В показанията си пред СРС последният заявява, че той е бил в Студентски град и е извикал С. да го прибере с неговия автомобил. Заявява, че бил на тротоара, в непосредствена близост, когато С. бил спрял от полицейския патрул. Свидетелства, че видял съвсем нормално поведение на пътя от светофара, правейки ляв завой, като заявява, че не е видял автомобилът да поднася.

Настоящата инстанция приема, че показанията на свидетеля Скрински, не са в достатъчна степен конкретни и убедителни, за да оборят доказателствената сила на приложения по делото акт за установяване на нарушението. Нормата на чл.189, ал.1 и ал.2 ЗДвП е ясна и гласи, че актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. Редовно съставените актове по този закон имат

доказателствена сила до доказване на противното. За това, че актовете съставени по реда на чл.189, ал.2 ЗДвП, се ползват с доказателствена сила за отразените в тях обстоятелства, непосредствено възприети от длъжностното лице – полицейски орган, е налице и безпротиворечива практика на ВАС обективирана и в: Решение № 2087 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8943/2018 г., VI о., Решение № 2026 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11068/2018 г., VIII о., Решение № 2019 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10299/2018 г., VIII о. и др.

В конкретния случай, актът е редовно съставен, подписан е от актосъставителя и от един свидетел, както и от нарушителя, който не е заявил възражения. В акта са подробно и ясно описани възприетите от полицейски орган обстоятелства мотивирали го да приеме, че е извършено нарушение на ЗДвП - преднамерено и умишлено извежда МПС извън контрол от страна на водача С. П., довеждайки до загуба на сцепление на задните гуми, в резултат на което задната част на автомобила се движи неконтролируемо в ляво и дясно по платното за движение, като превърта гуми. Доказателствената сила на акта именно за тези обстоятелства не е оборена от показанията на свидетеля Скрински, който заявява, че е видял едно съвсем нормално движение на автомобила, като пояснява в показанията си, че „не е видял автомобилът да поднася“. В същото време обаче, още с жалбата си пред СРС П. изрично признава, че автомобилът „е поднесъл“, но поради други обстоятелства. В тази връзка очевидно е, че свидетелят Скрински не е видял точно конкретната ситуация послужила като основание за издаване на акта, след като самият водач признава, че автомобилът е загубил контрол, а свидетелят заявява, че не е видял такова нещо. В тази връзка и показанията на Скрински не могат да оборят установената по силата на закона доказателствена сила на съставения акт по чл.189, ал.1 и ал.2 ЗДвП. Въпреки, че при разпита си пред СРС, свидетелите – полицейски служители при проверката, са заявили, че не помнят конкретния инцидент, съставеният АУАН се ползва с доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Те са подробни и конкретни. Актът е подписан от нарушителя, който не е имал възражения срещу посочените в него факти. В тази връзка и като краен резултат е правилен изводът на СРС за установените обстоятелства по делото.

Гореописаните обстоятелства обуславят ангажиране на административнонаказателната отговорност на водача, доколкото е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл.104Б, т.2 ЗДвП. Възприетите от АНО и от съда обстоятелства – че водачът преднамерено и умишлено извежда МПС извън контрол, довеждайки до загуба на сцепление на задните гуми, в резултат на което задната част на автомобила се движи неконтролируемо в ляво и дясно по платното за движение, като превърта гуми, категорично обосновават извода, че в конкретния случай той е използвал път отворен за обществено ползване в [населено място], за други цели, различни от предназначението му за превоз на хора и товари. В тази връзка са налице и всички елементи на фактическия състав на нарушението, както е приел и СРС.

За констатираното нарушение е съставен АУАН и издадено НП. Същите са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи. Актовете са издадени и при спазване на законоустановената форма съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени виновно, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН.

Определената санкция правилно е приложена от административно-наказващия орган съгласно изричната норма на чл.175А, ал.1 ЗДвП, предвиждащ за нарушението лишаване от право на виновния водач да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба в размер на

3000 лева.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е правилно като краен резултат. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноси от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (130 лв.), определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3731/17.10.2025г., постановено по АНД № 9462/2025г. на СРС, 104 състав.

ОСЪЖДА С. А. П. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 66,47 евро – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.